

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nonni poetæ Panopolitani, In euangelium sancti Ioannis
Paraphrasis Græca**

Nonnus <Panopolitanus>

Paris, 1542

Cap. XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69505](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69505)

NONNI PARAPHRASIS

sit, rediturus sum. Porro uobis iam ante tempus diuinam
 uocem retuli, ut si uolubilis temporis, et incertus cur
 sus serpens, hoc effectum reddiderit, sermonis illius
 ueteris memores sitis, quod scilicet apud uos salutis
 prænunciis labris, id futurum uaticinatus sum. Non
 adhuc multa uobis ostendam: Improuisus enim ferox
 æterni mundi princeps aderit, uenit, nihil partis in
 me habens, sed ut solum mundus testis meus gnaro
 auditu dicere possit, quod patrem amo, et quod se-
 dulo facio ea, quæ pater gubernatore sermone in-
 xit: Surgite, et eamus hinc.

Cap. XV.

E

 Go quidem mundo semper crescenti uitis
 uita sum, pater meus uinæ plator est,
 palmitem pulchris frondibus obsitum, qui
 non botrum proferre didicit, hunc discin-
 det: qui uerò uitifero fructu uariius est, hunc pater
 meus terræ cultor, recens insitis frondibus perpur-
 gare nouit, ut maiorem fructum producat. Nunc mû-
 di estis propter sermonem quem dixi, et ipsi in meo
 semper se propaganti arbusto consiti manete, Ma-
 nete mihi consiti, mundi germina: ut palmes uitium
 non unquam parere poterit, nisi uitiferæ plantæ in-
 situs sit, referens botridum illud multi ramosi cho-
 rymbi. Sic et ipsi nisi mihi insiti manseritis, uos non
 unquam diuinum fructum producere potestis. Uita
 uitis sum, et uos coniuges palmites uocales, sapien-
 ti fructu grauati: omnis mortalis, qui firmus et in-
 diuulsus in me manet, is diuinum fructum semper cre-
 scentem,

scientem, & non unquam autumnii tempore decidē-
tem, mēsurā maiore profert. Quōd si quis inter no-
stros agnos non manet, ut palmes uitium, referens
uitiferum quid in terra fusa, eiicitur, & porrectum
in summa tellure iacens, non aliter atque corym-
bus aridus, arescit, & coelestes ministri, qui illū col-
legerunt, in caminum mittunt, hicq; meos uitiferos
ramos missos faciēs, flammeo ignis uapore uritur.
Quod si in me māseritis, & fluxus nostrae uocis uos
humectans, in cordibus firmam sedem fixerit, quae-
cunque à patre accipere uolueritis, quaecunque à
patre petiueritis, uobis ad unum omnia perficien-
tur. Et in hoc pater noster altum honorem sorti-
tus est, ut uos fructum prudentem fidei, ex sermo-
ne dei uiuifico proferatis. Tum mihi discipuli mori-
bus immutabilibus sitis, ut pater in altis nubibus resi-
dens, me firmo quodam amoris fœdere amauit, ita
uos amauit, in amoris mei philtro perdurate, si mea
mens, aures uobis non dormientibus subiēs, semper
curae uobis fuerit, uinculum amicitiae meae in mente
semper aucturus est, ut ego patris irreprehensibiles
leges seruans in patria dilectione, alio me uertens,
adhuc maneo. Caterum haec certa uobis beneuolens
dico, ut gaudium uestrum sit, & in omnibus uobis
gaudiū meū multū obsignatū, absolutū existat. Hic
est sapiēs meus terminus mādati, ab omni errore a-
lieni, ut oēs inter uos mutuo amore ardeatis, & uos
ita mutuū amicitiae īdissolubilis uinculū custodiatis,
ut ego uos dilexi, ego quidē aliā maiore dilectionē

NONNI PARAPHRASIS

hac præ se ferre nõ noui, quàm ut quis se pro sociis
 suis uiuum redẽptionis preciũ ponat, & ipsam ani=
 mam omnibus curæ existentem malorum depultri=
 cem præbeat. Ad unum omnes uos amici mei estis,
 si mandata nostra uitam suppeditãtia, quæ iniũgo,
 perfeceritis, nõ amplius uos omnes seruos meos di=
 xero, uir seruus quid operis dominus textit, explora=
 tũ nõ habet, uir seruus nõ unq̃ hoc nouit. Vos soda=
 les meos nominauit, quæcũq; enim ipse e cœlesti uo=
 ce patris uestri misericordis audiui, uobis omnibus
 manifesta reddidi. Et uos me non mortali potentia
 elegistis, ast ego uos discipulos seligens, ex multis
 omnes fideliores prudenti mente elegi, & posui cõ=
 uenas, ut profecti fructum producat, & sementis
 uester frugifer in æuum sit: & quodcunque preca=
 bili quodam sermone ab altissimo rege petiueritis,
 nomen meum inuocantes, uniuersa effecta reddam.
 Hæc uaticinans prudenti sermone iniungo, ut inter
 uos uinculo insolubilis amicitie copulemini. Quod
 si ferox mūdus erranti mente uos odio habet, testes
 operum humanorum hoc cognoscitis, quod me pri=
 mum plus quàm uos magis incessens odio habuerit,
 quod si eos formam terrestrium uirorum præ se fer=
 retis, si consuetudinem uitæ errabundæ, mundi scele=
 sta uiuendi ratione contaminati ostenderetis, mun=
 dus cæcus uos ut proprios socios & adiutores ad=
 scisceret. Cæterum, quando peccati generis mor=
 talis non conscius estis, & tortuosa mūdi membra nõ
 estis, & ipse uos gnaros ex stulto mundo elegi, mū=
 dus uos

duos uos ut spurium, non legitimum mortalis generis sanguinem odio prosequitur. At cogitatione immutabili, sermonis nostri salubria praeferetis, adhuc memineritis: Seruus uir rege suo praestantior non est, neque legatus aliquo, qui se misit, maior erit. Si mortale minabundum genus me persequeretur, posterius et uos exiget: quod si ipsum sermonem meum intra praecordia repositum condit, et sermonem uestrum intra cordis penetralia reconditum seruabit. At haec uiri illi praemulatione insanientes peccatores, propter fidem meum nomen aduersus uos facient, siquidem utrosque, neque me, neque patrem qui misit me, noscunt: nisi uiuifica patris legatione uenissim, et uiam pietatis omnibus ostendissim, illi peccatum reprehensione dignum non haberent. Iam uero edocti liberum praetextum stolidi peccati non consequuntur: nisi ego opera quae alius facere non didicit, elaborassim, atque id quidem illis uidentibus, quando oculi testes fuerunt, non poenalem peccati talionem haberent. Iam uero et uident, et ambos ex aequo, tam me ipsum, quam in alto rerum potiuntem patrem, odio insectantur, ut illud quod in lege scriptum per diuinam uocem, uiri bene cytharā pulsantis dictum est, effectum reddatur, Me gratis odio habebant. Postquam uero adueniens spiritus dei, ab intelligenti patre demissus uenerit, quem spiritum à patre ad uos ipse mitto, me apud uiros multum praedicaauerit, et uos de me teste gnaro sermone, multa de me uerba facietis.

G iij Cap.